

Προβληματισμοί και σκέψεις
γύρω από το

«ΜΑΖΙ»

των Τυπικών Σχολικών
Μονάδων και
των Μονάδων Ειδικής Αγωγής

Κάποιες Σχολικές Μονάδες Ειδικής
Αγωγής συστεγάζονται
με Σχολικές Μονάδες Τυπικής Αγωγής

Η συνύπαρξη αυτή:

- * Ποιους αφορά ;
- * Ποιό είναι το «καλό» και ποιο το «κακό» της;
- * Το «καλό» ή το «κακό» είναι πραγματικό ή υποθετικό;

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης στους Μαθητές των Μονάδων Τυπικής Αγωγής ;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

στους Μαθητές των Μονάδων Τυπικής Αγωγής είναι ότι έρχονται σε επαφή με εμπειρίες πρωτόγνωρες, παράξενες. Συναισθηματικά επιβαρνημένες. Ίσως στην αρχή να τους τρομάζουν και αν δεν τους τρομάξουν, σίγουρα να τους παραξενέψουν αρνητικά.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

στους μαθητές της Τυπικής Αγωγής είναι ότι από νωρίς έχουν την δυνατότητα να βιώσουν τη ζωή σε πραγματικές διαστάσεις. Να χαίρονται με τα παιχνίδια τους, να απολαμβάνουν την κατάκτηση των στόχων τους αλλά και να μπορούν να αναγνωρίζουν δυσκολίες στη ζωή, τη δική τους και των γύρω τους. Χωρίς όμως αυτές να τους καταβάλουν. Χωρίς να αναχαιτίζουν την ορμητικότητα τους για κατάκτηση της ζωής. Χωρίς να πλήττουν ανεπανόρθωτα τη χαρά τους.

Μαθαίνουν να βοηθούν αυτούς που τους χρειάζονται αλλά μαθαίνουν αυτό να το κάνουν απαλλαγμένο «από» ή «με» οίκτο

Αντιλαμβάνονται τη ζωή σαν μια αλυσίδα ανθρώπων που «παίρνουν» και «δίνουν», Βοηθά ο ένας στον άλλο και έτσι προχωρούν μπροστά.

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης στους

Εκπαιδευτικούς της Τυπικής Αγωγής ;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

στους Εκπαιδευτικούς της Τυπικής Αγωγής είναι ότι:

- πρέπει να διαχειριστούν τους προσωπικούς τους φόβους,
- να προετοιμάσουν τους μαθητές τους,
- να διαχειριστούν τους φόβους και τις επιφυλάξεις των γονέων των μαθητών τους
- να οργανώσουν τη συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς της Μονάδας Ειδικής Αγωγής, για κοινές δράσεις, συνεργασίες και συνδιδασκαλίες. Όλα αυτά σημαίνουν έναν επιπλέον κόπο, στο ήδη επιβαρυνμένο εκπαιδευτικό τους πρόγραμμά.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

- Με τους εκπαιδευτικούς της Τυπικής Αγωγής είναι ότι μπορούν να μάθουν τους μαθητές τους, να ζουν στη ζωή τους όμορφα, αλλά «εντός πραγματικότητας»
- Μπορούν επίσης τεχνικές μάθησης (όπως εργασιακή ανάλυση, οπτικοποίηση κειμένου) που στην Ειδική αγωγή είναι απαραίτητα εκπαιδευτικά εργαλεία, να τα ενσωματώσουν και στην Τυπική Αγωγή, με παιχνιδιώδη μορφή.

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης για τους γονείς των μαθητών της Τυπικής Αγωγής;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

Όσον αφορά τους γονείς των μαθητών της Τυπικής Αγωγής είναι ότι: δεν θέλουν τα παιδιά τους να εκτίθενται σε καταστάσεις που τα τρομάζουν ή τα στενοχωρούν. Δεν θέλουν, να τα εκθέτουν σε αρνητικές εμπειρίες (ασυνείδητα κατευθύνουν τα παιδιά τους στο να γίνουν «παιδιά θερμοκηπίου»)

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

Είναι ότι κάνει τους γονείς των μαθητών της Τυπικής Αγωγής, να ξεφοβηθούν. Να εμπιστευθούν τα παιδιά τους και να τα προετοιμάσουν για μια κοινωνία, που δε θα έχουν θέση μόνο, «οι κατά πάντα τέλει».

Μαθαίνουν ότι η ιδιαιτερότητα του καθενός, είναι δική του και δεν είναι κολλητική. Είναι ο δικός του δρόμος στη ζωή.

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης στους μαθητές της Ειδικής Αγωγής ;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

Με τους μαθητές της Ειδικής Αγωγής, είναι ότι συχνά θα τους δούμε να δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν και να συμμετέχουν στις δράσεις και τα παιχνίδια, των παιδιών της Τυπικής Αγωγής. Θα τους δούμε, να τους δυσκολεύει η ταχύτητα, η πολυπλοκότητα και οι σύνθετοι κανόνες στα ομαδικά παιχνίδια.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

Με τους μαθητές της Ειδικής Αγωγής είναι ότι παραμένουν ενεργά μέλη στο κοινωνικό σύνολο. Αλληλεπιδρούν με τα παιδιά της ηλικίας τους . Παίρνουν και δίνουν εμπειρίες. Βρίσκουν σταδιακά την θέση που τους ανήκει. Μαθαίνουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά τους. Μαθαίνουν πως να τα ζητούν. Βρίσκουν τη θέση από την οποία θα μπορούν να δημιουργούν και να χαίρονται.

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης στους εκπαιδευτικούς της Ειδικής Αγωγής ;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

Με τους εκπαιδευτικούς της Ειδικής Αγωγής, είναι ότι εκτός από τον προγραμματισμό των ημερήσιων δράσεων στα πλαίσια της σχολικής μονάδας, θα πρέπει να υποστηρίζουν και κοινές δράσεις ή συνδιδασκαλίες με τη γείτονα σχολική μονάδα (σε αυτή τη βάση χρειάζεται να προετοιμάσουν τους συναδέλφους της γείτονας μονάδας και σε συνεργασία οι εκπαιδευτικοί και των δύο μονάδων, να προετοιμάσουν τους «επισκέπτες μαθητές» και τους «οικοδεσπότες μαθητές»). Άρα περισσότερη δουλειά, περισσότερος κόπος.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

Με τους εκπαιδευτικούς της Ειδικής Αγωγής είναι το «μοίρασμα». Το «μοίρασμα» με τους Εκπαιδευτικούς και μαθητές της Τυπικής Αγωγής: χώρων, εμπειριών, δράσεων.

Ποιο είναι το «καλό» και το «κακό» της συνύπαρξης για τους γονείς των μαθητών της Ειδικής Αγωγής ;

ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

Για τους γονείς των μαθητών της Ειδικής Αγωγής, είναι ότι διακατέχονται από έντονο άγχος, για το πώς αντιμετωπίζονται τα παιδιά τους από τα υπόλοιπα παιδιά και τους γονείς τους. Αλλά και το πώς αντιμετωπίζονται οι ίδιοι, από τους άλλους γονείς. Ο φόβος της απόρριψης σε πολλές εκδοχές.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»: με τους γονείς των μαθητών της Ειδικής Αγωγής, είναι ότι βλέπουν τα παιδιά τους ενταγμένα σε ένα σταθερό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, με όρια και κανόνες. Τα βλέπουν, σιγά - σιγά να κατακτούν απλές και στη συνέχεια, σύνθετες δεξιότητες. Τα βλέπουν, να ανακαλύπτουν τις ικανότητές τους, σε πραγματική βάση.

Τι είναι το «κακό» της συνύπαρξης στις **σχολικές μονάδες;**

«ΤΟ «ΚΑΚΟ»:

- είναι ότι υπάρχουν ζητήματα διαχείρισης χώρων.
Αν πριν την κατασκευή του κτηρίου δεν υπάρχει αρχιτεκτονική μελέτη που να συνυπολογίζει τις τυπικές προδιαγραφές δόμησης για οικοδόμημα, που θα στεγάζει Τυπική και Ειδική Σχολική Μονάδα, τότε προκύπτουν ζητήματα.
- Συχνά, τα κτήρια προϋπάρχουν και η μελέτη κατασκευής τους, έχει γίνει για τη στέγαση, μόνο Τυπικής Σχολικής Μονάδας
- Τα τετραγωνικά μέτρα στέγασης των Μονάδων Ειδικής Αγωγής, εξυπηρετούν σαφώς μικρότερη αριθμητικά μαθητική ομάδα, απ' ό,τι θα εξυπηρετούσαν τα ίδια τετραγωνικά μέτρα στην Τυπική Αγωγή. Οπότε, το αίτημα για χώρους από Μονάδες Ειδικής Αγωγής συχνά φαντάζει υπερβολικό.
- Στις περιπτώσεις δε που έχουμε χώρους, συνηθέστατα οι

Τοιο είναι το «καλό» της συνύπαρξης για τις **σχολικές μονάδες;**

ΤΟ «ΚΑΛΟ»:

- * Είναι ότι πρώτα οι εκπαιδευτικοί και μετά οι μαθητές των Τυπικών και Ειδικών μονάδων, μαθαίνουν να μοιράζονται, χώρους και εμπειρίες. Να μοιράζονται χώρους και εμπειρίες με διαφορετικούς ανθρώπους. Διαφορετικούς όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς στόχους, την εκπαιδευτική διαδικασία, τα εκπαιδευτικά μέσα αλλά και τον τρόπο χρήσης τους.
- * είναι ότι μαθαίνουν να διατηρούν την ταυτότητα τους και τον προσανατολισμό τους, δραστηριοποιούμενοι μέσα στη διαφορετικότητα.
- * Είναι ότι μοιράζονται άλλου τύπου εκπαιδευτικούς χώρους. (Γιατί να μην έχουν οι μαθητές της Τυπικής Αγωγής, εμπειρίες δράσης σε εργαστήρια Αισθητηριακής Ολοκλήρωσης ή Αυτορρύθμισης ή Αυτόνομης Διαβίωσης ;;;;). Χώροι που υπάρχουν σε σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής.
- * Είναι ότι μοιράζονται Εκπαιδευτικές Τεχνικές που μπορεί στην Ειδική Αγωγή να είναι απαραίτητες για την κατάκτηση στοιχειώδους γνώσης, χρησιμοποιούμενες όμως στην Τυπική Αγωγή, ίσως να μπορούν να απογειώσουν εκπαιδευτικά τους μαθητές της.
- * Κινούμενοι με αυτές τις παραμέτρους μπορούμε να ελπίζουμε και όχι μόνο, μπορούμε να χτίζουμε, μία κοινωνία που χωρά ΟΛΟΥΣ , και έχει μια ξεχωριστή θέση για τον κάθε ένα. Για τον κάθε ένα, έχει τη θέση που του επιτρέπει να δημιουργεί (σύμφωνα με τις πραγματικές ικανότητές του) και να χαίρεται.

Είναι πραγματικό ή υποθετικό ΤΟ «ΚΑΚΟ» ΚΑΙ ΤΟ «ΚΑΛΟ»;

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

ΤΟ «ΚΑΚΟ»: είναι ότι θα πρέπει μικρά παιδιά να βλέπουν κάθε μέρα μπροστά τους, εικόνες και παραστάσεις με αρνητική φόρτιση (δηλ. παιδιά σε καρτοσάκια, παιδιά που δεν μπορούν να περπατήσουν, που δεν μπορούν να μιλήσουν ή άλλα, που με ένα απλό φιλικό άγγιγμα, αρχίζουν τα κλάματα τόσο δυνατά σα να μην έχουν ξαναζήσει άλλο τέτοιο μεγάλο κακό).

ΤΟ «ΚΑΛΟ»: είναι ότι μαθαίνουν, ότι το «ευχάριστο» και το «δυσάρεστο» είναι κομμάτια της ζωής, όπως και το «επιθυμητό» και το «ανεπιθύμητο», όπως και η «επιτυχία» και η «αποτυχία». Βλέποντας τη ζωή στις πραγματικές της διαστάσεις, μαθαίνουν και να τη ζουν πραγματικά. Στην πραγματικότητα συνυπάρχουν και η χαρά και η λύπη. Είναι και τα δύο στοιχεία της καθημερινότητας μας.

Το ωραίο είναι ότι: η «πραγματική ΖΩΗ» είναι «ΟΛΑ» αυτά, με εναλλαγές.

Είναι πραγματικό ή υποθετικό το «κακό» και το «καλό»;;

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

ΤΟ «ΚΑΚΟ»: είναι το ότι αναγκάζονται να μοιραστούν χώρους που θα μπορούσαν να είναι μόνο δικοί τους. Όταν Σχολικές Μονάδες συστεγάζονται μοιράζονται αίθουσες και αυλές. Τη Σχολική Μονάδα, που πρώτη εγκαταστάθηκε ή που πληθυσμιακά είναι μεγαλύτερη, συχνά τη βλέπουμε να αγανακτεί γιατί αισθάνεται ότι εξαναγκάζεται να παραχωρήσει χώρους που πιστεύει ότι είναι σημαντικοί για την καλύτερη λειτουργία της, αρά:

μου «παίρνεις» χώρους = με ενοχλείς = δεν είσαι επιθυμητός

Οι Σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής για τη λειτουργία τους χρειάζονται αναλογικά με τον αριθμό των μαθητών τους περισσότερα τ.μ. εκπαιδευτικού χώρου, απ' ότι χρειάζονται για τον ίδιο αριθμό μαθητών, οι Σχολικές Μονάδες Τυπικής Αγωγής.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»: είναι ότι ο πολύαισθητηριακός εξοπλισμός των εκπαιδευτικών χώρων στην Ειδική Αγωγή, είναι απαραίτητη προϋπόθεση..... Όμως αυτοί οι χώροι μπορούν να χρησιμοποιούνται και από τους μαθητές της Τυπικής (για κλείστε τα μάτια σας και φανταστείτε κάποια μαθήματα μουσικής ή γυμναστικής να γίνονται πολυαισθητηριακά σε κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο δηλ διδασκαλία με ταυτόχρονα ακτικά, ηχητικά, οπτικά, κινητικά, οσφραντικά ερεθίσματα).

Είναι πραγματικό ή υποθετικό το «κακό» και το «καλό» ;

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ:

ΤΟ «ΚΑΚΟ»: ότι οι γονείς των τυπικών μαθητών, είναι επιφυλακτικοί στη συνύπαρξη των παιδιών τους με μαθητές Ειδικής Αγωγής φοβούμενοι το αρνητικό ερέθισμα, τη μίμηση, τη διαχείριση απρόβλεπτων συμπεριφορών.

ΤΟ «ΚΑΛΟ»: σιγά σιγά εξοικειώνονται με την ιδέα ότι:

Δυνητικά είμαστε **ΟΛΟΙ** άτομα με **Ειδικές Ανάγκες** γιατί κανένας δεν κατέχει με βεβαιότητα, ότι την αρτιμέλεια (σωματική ή νοητική) που διαθέτει σήμερα, θα τη διαθέτει και αύριο.

Όμως μπορώ (άσχετα με το αν είμαι αρτιμελής η όχι) , να ζω την κάθε στιγμή έχοντας ως πρώτιστο κριτήριο το «δικαίωμα μου για ζωή» όποιες και αν είναι οι δυσκολίες ή οι ευκολίες μου.

Τα «ΚΑΛΟΤΑΤΑ ΚΑΚΑ» ΤΟΥ δύσκολου «ΜΑΖΙ»

- * Οι σχολικές μονάδες δε είναι χώροι «Τελείων» και η έννοια της «Αριστείας» δε ταυτίζεται αποκλειστικά και μόνο με τον μαθητή τον τέλειο στις σχολικές επιδόσεις, στις εξωσχολικές επιδόσεις, στην κοινωνική συμπεριφορά, στην άψογη εμφάνιση (χωρίς όλα αυτά να υποτιμούνται). Κάτι που επί πολλά έτη το έχουμε ασυνείδητα αποδεχτεί.
- * Πολλοί διαφορετικοί άνθρωποι μπορούν να ζουν και να αναπτύσσονται παράλληλα, με διαφορετικούς τρόπους και στοχεύοντας σε διαφορετικούς στόχους.
- * Το «Άριστον» για τον κάθε ένα, είναι διαφορετικό. Ο κάθε άνθρωπος καλείτε να προσανατολιστεί, να στοχεύσει και να κατακτήσει το δικό του «Άριστον». Άραγε, μήπως αυτή η Αριστεία είναι ποιο χρήσιμη για το κοινωνικό αύριο;

* Η ΖΩΗ δεν εμποδίζεται με τίποτα και

* από ΚΑΝΕΝΑ ΤΥΠΟ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ. Παραμένει ΖΩΗ

Σας ευχαριστώ
από καρδιάς
για το χρόνο σας!